

[Oluf Pedersen.]

„Det foreslåede maksimalbeløb vil dække værdien for det altovervejende antal af forsendelser og får således kun den praktiske betydning, at jernbanen gæddes mod særlig høje erstatningskrav for kostbare sendinger.“

Men det interessante er, at det sidste punktum i § 41 lyder:

„Dertil kommer erstatning for, hvad der muligt allerede måtte være betalt i told og andre omkostninger samt i fragt.“

Efter dette synes jeg, at det burde være klart, at der ydes erstatning for indtil 25 kr. pr. kg, hvortil kommer told, andre omkostninger samt fragt, og hertil må da naturligvis regnes andre omkostninger som betalt banderoleafgift, der naturligt må rangere på linie med told, ja, egentlig er en slags told, i alt fald en omkostning, der erlægges til toldvæsenet.

Desværre ser det ikke ud til, at statsbanerne godkender denne opfattelse. Fabrikant Hvims i Hadsund fik i 1952, som omtalt i spørgsmål til den højtærede finansminister i sidste uge, to sendinger cigaretter fra København, eller rettere skulle have fået to sendinger, men han fik dem ikke. Statsbanerne erkendte deres erstatningspligt, men kun med 25 kr. pr. kg. Varens værdi var ca. 100 kr., afgiften 510 kr., tilsammen 610 kr., hvoraf DSB kun betalte 175 kr.; der manglede altså 435 kr.

Jeg mener, at dette må være en misforståelse af loven. Man begrundet det med, at det kun gælder told m. v., der er løbet på under transporten, men det står ikke i loven, og det står heller ikke i bemærkningerne. Ja, i bemærkningerne anføres det, at denne begrænsning kun gælder „kostbarheder“, og jeg må gå ud fra, at det netop er told og omsætningskat, der tænkes på i det sidste punktum, der indeholder begrænsningen til de 25 kr.

Jeg mener, at man har behandlet fabrikant Hvims uretfærdigt ved at nægte ham fuld erstatning. Jeg synes ikke, det var uforeneligt med § 41, sidste stykke, at yde ham

fuld erstatning, men det er jo ikke afgørende, hvad jeg mener, og derfor er det, jeg spørger ministeren for offentlige arbejder:

Finder ministeren det uforeneligt med statsbanelovens § 41, sidste punktum, at yde erstatning for erlagt banderoleafgift af varer stjålet under forsendelse med statsbanerne?

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Det spørgsmål, det ærede medlem hr. Oluf Pedersen stiller til mig: om jeg finder det uforeneligt med statsbanelovens § 41, sidste punktum, at der ydes erstatning for erlagt banderoleafgift af varer stjålet under forsendelse med statsbanerne, må jeg forstå således, at det, det ærede medlem ønsker at få at vide, er, hvordan statsbanelovens § 41, sidste punktum, skal forstås. Den sætning i § 41, der henvises til, lyder således — jeg beder om formandens tilladelse til et citat —:

„Dertil kommer erstatning for, hvad der muligt allerede måtte være betalt i told og andre omkostninger samt i fragt.“

Denne bestemmelse tager sigte på erstatning for varer, for hvilke der skal betales told under transporten, og hvor erlæggelse af told er en betingelse for transportens gennemførelse. Jeg mener derfor, at det er uforeneligt med § 41, sidste punktum, at der ydes erstatning for erlagt banderoleafgift, da denne afgift jo er betalt, da cigaretterne blev købt, og dermed indgået i varens pris. Erstatningen må derfor beregnes på samme måde som for andre varer.

Oluf Pedersen: For at nå til den fortolkning, som den højtærede minister for offentlige arbejder nu giver, indføjér ministeren, at det gælder „told under transporten“. Det står nu ikke i loven. Det er noget, som statsbanerne selv digter. Jeg takker for svaret. Det er, som jeg ventede, på linie med den fortolkning, statsbanerne har givet, men som jeg mener ikke er rigtig. Der er altså ingen vej frem til en rimelig ordning,